Obrzędy Mszy Świętej z ludem - Modlitwa Eucharystyczna

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Po liturgii słowa rozpoczyna się śpiew na przygotowanie darów. W tym czasie ministranci umieszczają na ołtarzu korporał (palkę), puryfikaterz, kielich i mszał.
Wypada, aby wierni zaznaczyli swój udział w ofierze, przynosząc albo chleb i wino potrzebne do sprawowania Eucharystii, albo inne dary na potrzeby kościoła i ubogich. Ofiary wiernych może przyjmować kapłan przy pomocy ministrantów. Składa się je w odpowiednim miejscu. Natomiast chleb i wino przeznaczone do sprawowania Eucharystii zanosi się na ołtarz. Przyjmuje się także pieniądze lub inne dary na rzecz ubogich lub na potrzeby kościoła, przyniesione przez wiernych lub zebrane w kościele, dlatego dary te składa się w odpowiednim miejscu w prezbiterium, lecz poza ołtarzem.
Kapłan stojąc przy ołtarzu bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi cicho:
Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, * który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; * Tobie go przynosimy, * aby stał się dla nas chlebem życia.

Następnie składa patenę z chlebem na korporale.
Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno; wtedy wszyscy odpowiadają:
Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Diakon lub kapłan wlewa wino i nieco wody do kielicha, mówiąc:
Przez to misterium wody i wina * daj nam, Boże, udział w bóstwie Chrystusa, * który przyjął nasze człowieczeństwo.

Potem kapłan bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi cicho:
Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, * które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; * Tobie je przynosimy, * aby stało się dla nas napojem duchowym.

Następnie stawia kielich na korporale.
Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno; na końcu wszyscy odpowiadają:
Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Potem kapłan pochylony mówi cicho:
Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą * w duchu pokory i z sercem skruszonym; * niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona * przed Tobą, Panie Boże, * aby się Tobie podobała.

Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, kapłan okadza dary i ołtarz, po czym diakon lub ministrant może okadzić kapłana i lud.

Kapłan stojąc z boku ołtarza myje ręce mówiąc cicho:
Obmyj mnie, Panie, z mojej winy * i oczyść mnie z grzechu mojego.

Następnie stojąc przed środkiem ołtarza kapłan zwrócony do ludu, rozkładając i składając ręce, mówi:
Módlcie się, * aby moją i waszą Ofiarę * przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący.

Wszyscy odpowiadają:
Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich * na cześć i chwałę swojego imienia, * a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę nad darami; po jej ukończeniu wszyscy odpowiadają:
Amen.

MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Kapłan rozpoczyna Modlitwę eucharystyczną.
Rozkładając ręce, mówi:
Pan z wami.

Wszyscy odpowiadają:
I z duchem twoim.

Podnosząc ręce, kapłan mówi:
W górę serca.

Wszyscy:
Wznosimy je do Pana.

Z rozłożonymi rękami kapłan dodaje:
Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

Wszyscy:
Godne to i sprawiedliwe.

Kapłan odmawia prefację z rękami rozłożonymi. Przy końcu prefacji składa ręce i razem z wiernymi kończy prefację śpiewając lub głośno mówiąc:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

PIERWSZA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

CZYLI KANON RZYMSKI

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:
Ojcze nieskończenie dobry, * pokornie Cię błagamy przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, *

składa ręce i mówi:
abyś przyjął

robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:
i pobłogosławił + te święte dary ofiarne. *

Rozłożywszy ręce mówi:
Składamy je Tobie przede wszystkim * za Twój święty Kościół powszechny, * razem z Twoim sługą, naszym papieżem N. * i naszym biskupem N. * oraz wszystkimi, którzy wiernie strzegą * wiary katolickiej i apostolskiej. * Obdarz swój Kościół pokojem i jednością, * otaczaj opieką i rządź nim na całej ziemi.

WSPOMNIENIE ŻYJĄCYCH

Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N., *
Kapłan może głośno wymienić tych, za których szczególnie się modli.
i o wszystkich tu zgromadzonych, * których wiara i oddanie są Ci znane.

Składa ręce i przez chwilę modli się w ciszy.
Następnie rozłożywszy ręce mówi:
Za nich składamy Tobie tę Ofiarę uwielbienia, * a także oni ją składają * i wznoszą swoje modlitwy ku Tobie, * Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu, * za siebie oraz za wszystkich swoich bliskich, * aby dostąpić odkupienia dusz swoich * i osiągnąć zbawienie.

WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH

Zjednoczeni z całym Kościołem, * ze czcią wspominamy * najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, * Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, * a także świętego Józefa, * Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, * oraz Twoich świętych Apostołów i Męczenników: * Piotra i Pawła, Andrzeja, * Jakuba, Jana, Tomasza, * Jakuba, Filipa, Bartłomieja, * Mateusza Szymona i Tadeusza, Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, * Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, * Jana i Pawła, Kosmę i Damiana

* i wszystkich Twoich Świętych. * Przez ich zasługi i modlitwy * otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką. * Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

WSPOMNIENIE TAJEMNICY DNIA

W NIEDZIELE
Odmawia się w niedziele, w które nie wypada inne wspomnienie.
Zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy pierwszy dzień tygodnia, * w którym Jezus Chrystus zmartwychwstał * i zesłał na Apostołów Ducha Świętego,

i ze czcią wspominamy najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, * Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, * a także świętego Józefa, * Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, oraz * Twoich świętych Apostołów i Męczenników: * Piotra i Pawła, Andrzeja, * Jakuba, Jana, Tomasza, * Jakuba, Filipa, Bartłomieja, * Mateusza, Szymona i Tadeusza, * Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa * Korneliusza Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, * Jana i Pawła, Kosmę i Damiana * i wszystkich Twoich Świętych. * Przez ich zasługi i modlitwy * otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Z rozłożonymi rękami mówi:
Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę * od nas, sług Twoich * i całego ludu Twego. * Napełnij nasze życie swoim pokojem * zachowaj nas od wiecznego potępienia * i dołącz do grona swoich wybranych.
Składa ręce.

Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Trzymając ręce wyciągnięte nad darami, mówi:

Prosimy Cię, Boże, * uświęć tę Ofiarę pełnią swojego błogosławieństwa, * mocą Twojego Ducha uczyń ją doskonałą i miłą sobie, * aby się stała dla nas Ciałem i Krwią * Twojego umiłowanego Syna, * naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.
On to w dzień przed męką

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:
wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce,

podnosi oczy,
podniósł oczy ku niebu, * do Ciebie, Boga, swojego Ojca wszechmogącego, * i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:
To jest bowiem Ciało moje,
które za was będzie wydane.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka.
Następnie mówi:
Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:
wziął ten przesławny kielich * w swoje święte i czcigodne ręce, * ponownie dzięki Tobie składając, błogosławił, * i podał swoim uczniom mówiąc:

lekko się pochyla.

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:
To jest bowiem kielich Krwi mojej
nowego i wiecznego przymierza,
która za was i za wielu będzie wylana

na odpuszczenie grzechów.
To czyńcie na moją pamiątkę.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka.

Następnie rozpoczyna jedną z aklamacji:

AKLAMACJA PIERWSZA
Oto wielka tajemnica wiary.

Lud odpowiada:
Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, * wyznajemy Twoje zmartwychwstanie * i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Albo: AKLAMACJA DRUGA
Wielka jest tajemnica naszej wiary.

Lud odpowiada:
Ile razy ten chleb spożywamy * i pijemy z tego kielicha * głosimy śmierć Twoją, Panie, * oczekując Twego przyjścia w chwale.

Albo: AKLAMACJA TRZECIA
Uwielbiajmy tajemnicę wiary.

Lud odpowiada:
Panie, Ty nas wybawiłeś * przez krzyż i zmartwychwstanie swoje, * Ty jesteś Zbawicielem świata.

Albo: AKLAMACJA CZWARTA
Tajemnica wiary.

Lud odpowiada:
Chrystus umarł, Chrystus zmartwychwstał, Chrystus powróci.

Następnie z rozłożonymi rękami kapłan mówi:
Boże Ojcze, my, Twoi słudzy, * oraz lud Twój święty, * wspominając błogosławioną mękę, zmartwychwstanie * oraz chwalebne wniebowstąpienie Twojego Syna, * naszego Pana Jezusa Chrystusa, * składamy Twojemu najwyższemu majestatowi * z otrzymanych od Ciebie darów * Ofiarę czystą, świętą i doskonałą, * Chleb święty życia wiecznego * i Kielich wiekuistego zbawienia. * Racz wejrzeć na nie z miłością i łaskawie przyjąć, * podobnie jak przyjąłeś dary swojego sługi, * sprawiedliwego Abla, * i ofiarę naszego Patriarchy Abrahama * oraz tę ofiarę, * którą Ci złożył najwyższy Twój kapłan Melchizedek, * jako zapowiedź Ofiary doskonałej.

Kapłan pochyla się i ze złożonymi rękami mówi:
Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, * niech Twój święty Anioł zaniesie tę Ofiarę na ołtarz w niebie * przed oblicze boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując z tego ołtarza * Najświętsze Ciało i Krew Twojego Syna, *

prostuje się i żegna, mówiąc:
otrzymali obfite błogosławieństwo i łaskę.

Składa ręce.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

WSPOMNIENIE ZMARŁYCH
Z rozłożonymi rękami mówi:
Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N., *

Kapłan może głośno wymienić tych, za których szczególnie się modli.
którzy przed nami odeszli ze znakiem wiary * i śpią w pokoju.

Składa ręce i przez chwilę modli się za zmarłych.

Następnie rozłożywszy ręce mówi:
Błagamy Cię, daj tym zmarłym * oraz wszystkim spoczywającym w Chrystusie * udział w Twojej radości, światłości i pokoju.

Składa ręce.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Prawą ręką uderza się w piersi i mówi:
Również nam, Twoim grzesznym sługom, *

rozłożywszy ręce mówi:
ufającym w Twoje miłosierdzie, * daj udział we wspólnocie z Twoimi świętymi Apostołami i Męczennikami: * Janem Chrzcicielem, Szczepanem, * Maciejem, Barnabą, * Ignacym, Aleksandrem * Marcelinem, Piotrem, * Felicytą, Perpetuą, * Agatą, Łucją, * Agnieszką, Cecylią, Anastazją * i wszystkimi Twoimi Świętymi; * prosimy Cię, dopuść nas do ich grona * nie z powodu naszych zasług, * lecz dzięki Twojemu przebaczeniu.

Składa ręce i mówi:
Przez Chrystusa, naszego Pana, * przez którego, Boże, wszystkie te dobra * ustawicznie stwarzasz, uświęcasz, ożywiasz, * błogosławisz i nam ich udzielasz.

Kapłan bierze patenę z hostią oraz kielich i, podnosząc je mówi:
Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, * Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego, * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Lud odpowiada:
Amen.
Gdy lud odpowie: Amen, kapłan stawia patenę i kielich na ołtarzu.

Możliwe są także trzy inne Modlitwy Eucharystyczne.